

Forfatter: Lie, Jonas

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Lie, Jonas (1878-08-15)

Citation: Lie, Jonas: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Lie, Jonas (1878-08-15)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 524.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000334.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*p. t. Voldbu i Østre Slidre i Valders.
den 15 Aug. 1878.*

Kjære Hr. Kancelliraad!

Dette Brev skulde jeg have skrevet for fjorten Dage siden, men saa blev jeg syg og tildels sengeliggende af en Forkjølelse, jeg paadrog mig i den italienske Hede heroppe mellem Fjeldene. Vi har herfra besteget Bitihorn (5,117 Fod) ved Bygdinsøen, og min Hustru og jeg har paa en aldeles ubeskrivelig herlig Tur inde i Jotunfjeldene besteget »Skuiegg« og seet Tinderne speile sig ned i den solblanke, stille Bygdinsø, (hvorover vi roede i 8 Timer) saa dybt og skuffende klart, at vi holdt paa at svimle ved at se udover Randen af Baaden, hvori vi sad som i en Ballon høit oppe i Luften. Jeg har aldrig vidst, at mit Fædreland var saa skjønt og storartet eller saa rigt paa overraskende Fjeldformer. Paa en anden Tur til Sæters udover Fjeldvidden skjød min Søn en Ørn i Vingen og saa vi en hel Række Bjørne hier, der, m. Undt. af de for de Par sidste Aar, lignede ind sunkne Grave. Og hele Tiden har vi havt saa meget, vi blot vilde, af den ferske røde Fjeldørret, der er en stor Delika tesse. De ser saaledes, kjære Hr. Kancelliraad, at vi har havt det alt Andet end ilde heroppe i Fjeldet, men Alt skal have en Ende, og i den første Uge af September tænke vi paa at være i Kristiania for at gaa til Udlandet, mulig med en to—tre Dages Ophold i Kjøbenhavn, hvor vi saa gjerne vilde hilse paa Dem og tillige paa adskillige kjære danske Venner. Me ningen var, fordi jeg har begyndt at lide af Rheumatisme om Vinteren her nord — at gaa til Palermo, Rom eller en anden By ved Middelhavet, men underveis faar jeg nu, af flere Grunde, standse ialfald fra Høsten til næste Sommer i Stuttgart, hvor jeg vil have et Arbeide færdigt først af de, jeg i disse Aar herhjemme har gjort Grundlaget til ved mine Studier. — Hvor vanskelig en By Kristiania er at s. 525arbeide i, er Noget, som jeg i Ensomheden herude paa Lan det, hvor Dagen strækker saa ganske anderledes til — ser bedre end nogensinde. Der kommer jeg neppe mere til at bo, saalænge jeg har Bøger under Haand . . . Hvorvidt min »Thomas Ross« har faaet megen Afsætning nu i disse daarlige Tider, ved jeg ikke. Jeg hører dog ikke Andet, hvor somhelst jeg faar Breve fra, end at den blir fuldt forstaaet og gjenkjendt i vort dannede Publicum, saa den Bog faar gaa sin Gang.

Med mange Hilsener fra min Hustru og mig, og med et Slags Haab om denne Gang at faa se Dem — hvilket dog med mit talrige Familiepersonale vil bero paa Reiseruter og økono miske Hensyn, der skal studeres, naar jeg kommer til Kristiania — er jeg som altid

Deres hengivne
Jonas Lie.